

saadan. Naar det ikke har Betegnelsen Lønningslov, skyldes det, at da det i sin Tid blev forelagt i Folketinget, indeholdt det forskellige Forslag angaaende en Række Forhold vedrørende Lærerpersonalet i Gymnasiet. Som Forslaget nu foreligger, bestemmer § 1, at for Rektorer, Lektorer og Adjunker ved de kommunale Gymnasieskoler skal gælde de Lønsatser, som er bestemte for de tilsvarende Tjenestemænd ved Statsskoler. Men saa tilføjes der, at i øvrigt gælder for disse kommunale Gymnasielærere de i Lov Nr. 561 af 4. Oktober 1919 om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere indeholdte Regler, og dette har til Følge, at § 2 foreslaar, at den nævnte Lovs § 3 bortfalder. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at naar Talen er om Lønsatser for Gymnasielærere ved Statens Skoler, er der en Ulighed til Stede mellem Statsskolerne i og Statsskolerne udenfor København. Paa Landet er nemlig Lønnen normeret efter et ugentligt Timetal paa 24; for Adjunker i København derimod er Timetallet normeret til 27. Det er jo noget af en Mærkelighed. Jeg antager, at naar denne Bestemmelse er kommet ind i Loven, skyldes det til Dels, at man i København ved den nye Ordning har overtaget en Række kommunale Skoler, og maaske skyldes det ogsaa, at man har villet give Lærerne ved Statsgymnasierne i Provinserne en noget bedre Stilling end Lærerne ved Gymnasierne her i København. Naar man har sat de 27 Timer for Gymnasieskolerne her i København; maa man jo mene, at det er fuldt forsvarligt, og jeg kunde tænke mig, at man i det Udvalg, der mulig bliver nedsat, kom til at berøre ogsaa dette Forhold, som jeg i Øjeblikket dog ikke skal komme nærmere ind paa.

Naar Lovforslaget foreligger, skyldes det i første Linie, at der for de kommunale Gymnasieskoler Vedkommende er den Vanskelighed, at Kommunerne har Mellemskoler, der er knyttede til Gymnasier, men ogsaa Mellemskoler, der er selvstændige Led af Kommuneskolen. Derfor vilde der, om § 3 i Lønningsloven af 4. Oktober 1919 forblev uforandret, opstaa visse Vanskeligheder med Hensyn til Lønningerne for de kommunale Lærere, der arbejder ved Mellemskolen. Som Lovfor-

slaget nu foreligger, giver det i Virkeligheden Kommunerne stor Frihed med Hensyn til at ordne sig med deres Lærere. I Virkeligheden kan man sige, at Kommunerne faar fuld Frihed til at ordne sig med Hensyn til Timetallet med sine Lærere i Gymnasierne, saaledes som Ordningen kan træffes. Jeg tvivler dog ikke om, at i Praksis vil den Ordning, der træffes for de kommunale Gymnasieskoler, komme til at ligge meget nær op ad den Ordning, der findes i Statsskolerne. Thi Sagen er den, at det ikke er let i Øjeblikket at faa det nødvendige Antal Lærere ved Gymnasieskolerne, og man vil for de udenfor København liggende Skolers Vedkommende have endnu sværere ved det, end man har i Hovedstaden.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg gaar ud fra, at der bliver nedsat et Udvalg Sagen angaaende, og jeg tillader mig at anbefale, at Sagen behandles velvilligt og hurtigt i et saadant Udvalg, om det maatte blive nedsat, da der er adskillige Forhold denne Lov vedrørende, som gerne skulde ordnes snarest muligt.

Kragh: I den Skikkelse, hvori Lovforslaget her foreligger for Landstinget, kan der ikke siges at være blevet meget tilbage af det oprindelig for Folketinget fremsatte Lovforslag. Grunden til, at et saadant Lovforslag overhovedet er blevet fremsat, er, saa vidt mig bekendt, en dobbelt, og det fremgaar ogsaa af de Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget ved Fremsættelsen i Folketinget. For det første er det, som ogsaa af den højtærede Undervisningsminister berørt, det ejendommelige Forhold, der vil opstaa med Hensyn til Lønning af Mellemskolelærere ved kommunale højere Almenskoler, og som vilde give sig Udtryk i, at en Mand eller Kvinde, der underviser i en til et Gymnasium hørende Mellemskole og kun har Timer i Mellemskolen, vilde blive lønnet efter § 1139 i Lønningslov for Tjenestemænd af 12. September 1919, medens derimod en Mellemskolelærer, som underviser ved en kommunal Mellemskole, som ikke har Gymnasium, vilde blive lønnet efter § 1 i Lønningslov for Folkeskolens Lærere, og i Virkeligheden kan der ikke siges at være